

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/262/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513206672
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513206672.8

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd dovolacie konanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 8Co/363/2014 zo dňa 29.1.2015 **z a s t a v u j e.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov dovolacieho konania, ktoré bolo zastavené.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove svojím rozsudkom č.k. 8Co/363/2014-94, 8Co/4/2015 zo dňa 29.1.2015 potvrdil rozsudok tunajšieho súdu, ktorým bola žaloba o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietnutá a zároveň potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie. Pod sp. zn. 8Co/363/2014 bola na odvolacom súde zapísaná vec týkajúca sa odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa a pod sp. zn. 8Co/4/2015 vec týkajúca sa odvolania proti uzneseniu o poplatkovej povinnosti. Proti obom rozhodnutiam odvolacieho súdu podal žalobca v zákonnej lehote dovolanie. Výzvou zo dňa 17.4.2015 bol žalobca vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Prešove vo výške 40,- eur, pričom v tejto výzve bol žalobca poučený, že pre prípad nezaplatenia súdneho poplatku v lehote 10 dní súd konanie zastaví. Predmetná výzva bola právnenému zástupcovi žalobcu doručená dňa 22.4.2015. Na túto výzvu súdu reagoval žalobca podaním označeným ako „odvolanie proti uzneseniu na úhradu súdneho poplatku za dovolanie“. V tomto podaní žalobca namietal, že položka 7a upravuje poplatok za žalobu, pričom v sadzobníku súdnych poplatkov nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. S poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 39/2007 zo dňa 29.3.2007 vyslovil názor, že súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Taktiež poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na čas začatia súdneho konania je potrebné aplikovať úpravu zákona o súdnych poplatkoch účinnú do 30.9.2012. Zároveň namietal, že výzva nemá náležitosti v zmysle § 169 ods. 1 O.s.p. Žalobca súdny poplatok za podané dovolanie do dňa vydania tohto rozhodnutia nezaplatil.

Podľa § 10 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, prvostupňový súd konanie zastaví.

V predmetnej veci nezaplatil žalobca ani na základe výzvy súdu v určenej lehote súdny poplatok za dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, pričom bol vo výzve na jeho zaplatenie riadne poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Súd preto dovolacie konanie proti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia zastavil.

Proti výzve na zaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie nie je možné podať odvolanie, preto na toto odvolanie žalobcu tunajší súd neprihliadal. Napriek tomu súd považuje za potrebné uviesť zopár skutočností k argumentom žalobcu.

Pokiaľ ide o potrebu aplikovať právnu úpravu zákona o súdnych poplatkoch účinnú v čase začatia súdneho konania, je potrebné uviesť, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zo zákona vecne oslobodené od súdneho poplatku s účinnosťou od 1.7.2007. S účinnosťou od 1.10.2012 bolo uvedené ustanovenie vypustené a do sadzobníka súdnych poplatkov bola zavedená položka č. 7a. Z prechodného ustanovenia § 18ca zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v súvislosti s touto zmenou vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. Pri výklade predmetného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a použiť definície pojmu poplatkový úkon (§ 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) ako aj vznik poplatkovej povinnosti (§ 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a ostatnú terminológiu aplikovanú v tomto zákone. Ak bol poplatkový úkon navrhnutý alebo ak je v sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa súdne poplatky podľa doterajších predpisov; ide o zakotvenie princípu zákazu tzv. pravej retroaktivity. V prípade podania dovolania vzniká dovolateľovi (poplatníkovi) poplatková povinnosť podaním dovolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo dovolanie podané po 30.09.2012 (aj keď samotné súdne konanie na okresnom súde začalo do 30.09.2012), použije sa na poplatkovú povinnosť dovolateľa (poplatníka) v dovolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012, t.j. právny stav účinný v okamihu podania dovolania. Dovolanie proti rozsudku vydaného vo veci samej bolo podané po zavedení položky č. 7a do sadzobníka, teda žalobcovi vznikla poplatková povinnosť.

K námietkam žalobcu týkajúcich sa nesprávosti postupu súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za dovolanie je potrebné uviesť, že je pravdou, že pri položke č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov nie je žiadna poznámka týkajúca sa platenia poplatku za odvolanie alebo dovolanie. Súd však v tomto smere považuje za potrebné uviesť, že sadzobník súdnych poplatkov je prílohou k zákonu o súdnych poplatkoch, ktorý upravuje základné podmienky vyberania súdnych poplatkov (t.j. kto je poplatníkom, kedy vzniká poplatková povinnosť, sadzby poplatkov atď.). Má teda všeobecnú platnosť a je potrebné z neho vychádzať pri aplikácii tej ktorej položky zo sadzobníka súdnych poplatkov. V zmysle § 6 ods. 2 druhá veta zákona o súdnych poplatkoch poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej a podľa tretej vety tohto ustanovenia poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

Uvedené ustanovenia nasledujú za prvou vetou, ktorá rieši problematiku sadzby súdneho poplatku, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie. Môže teda vzniknúť dojem, že tieto ustanovenia sa vzťahujú k prvej vete toho ustanovenia. Podľa názoru súdu však uvedené ustanovenia je potrebné vykladať ako všeobecné platné pre celý sadzobník súdnych poplatkov v tom smere, že ak ide o odvolanie, resp. dovolanie vo veci samej, vyrubuje sa poplatok podľa rovnakej sadzby, ako tomu bolo za návrh (pri dovolaní v dvojnásobnej výške), a to bez ohľadu na to, či v sadzobníku je určená sadzba poplatku percentuálne alebo pevnou sadzbou, resp. či v sadzobníku je súdny poplatok je určený za konanie alebo z návrhu.

Uvedenému názoru nasvedčuje aj spoločná poznámka k položkám 1, 2, 6, 7, 9, 14 a 16, podľa ktorej ak bol rozsudok zrušený v dôsledku odvolania, obnovy konania alebo dovolania, poplatok z odvolania proti novému rozhodnutiu súdu I. stupňa, dovolania alebo za obnovu konania neplatí poplatník, ktorý už raz poplatok zaplatil.

Väčšina z uvedených položiek je upravená ako poplatok z návrhu. Aj keď pri väčšine týchto položiek nie je žiadna poznámka týkajúca sa poplatku za dovolanie, citovaná poznámka počíta s tým, že v prípade

dovolania sa platí poplatok (čo nepriamo vyplýva z jej obsahu, keďže rieši neplatenie súdneho poplatku až pri podaní dovolania proti novému rozhodnutiu, ktoré už bolo raz zrušené na základe odvolania alebo dovolania podaného tým istým účastníkom konania). Aj táto poznámka teda vychádza z cit. § 6 ods. 2 druhá a tretia veta zák. č. 71/1992 Zb. a naznačuje jej všeobecnú platnosť pre celý sadzobník (s výnimkou položiek, pri ktorých je to výslovne uvedené, ako napr. poznámka k položke č. 9, 13 sadzobníka a pod.).

Pokiaľ ide o legislatívny proces schvaľovania novely zákona o súdnych poplatkoch, ktorým sa položka 7a zaviedla, pôvodne sa mali žaloby o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom spoplatňovať podľa položky č. 1. Pri tejto položke je všeobecne akceptované vyrubenie súdneho poplatku za dovolanie. Aj keď na základe pozmeňujúceho návrhu sa tieto žaloby spoplatňujú paušálne na základe novozavedenej položky, z odôvodnenia pozmeňujúceho návrhu nie je možné vyvodiť, že by tým zákonodarcu chcel vylúčiť platenie poplatku za dovolanie proti rozhodnutiu o takejto žalobe, ale iba že chcel zabrániť tomu, aby mal niekto z dôvodu vysokého poplatku znemožnený prístup k spravodlivosti. Vyššie uvedeným výkladom je podľa názoru súdu možné jednoznačne dospieť k záveru, že súdny poplatok za dovolanie je potrebné vyrubiť aj pri dovolaní proti rozsudku vydaného v konaní o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Tento výklad podľa názoru súdu nemožno považovať za svojvoľné rozširovanie okruhu spoplatnených úkonov ani za analogické určovanie súdneho poplatku, pretože súd vychádzal z konkrétnej položky sadzobníka súdnych poplatkov a zákonného znenia právneho predpisu. Ide teda o inú situáciu, ako riešil NS SR v žalobcom uvádzanom judikáte.

Za tohto stavu súd dospel k záveru, že podaním dovolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť v zmysle položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 tretia veta zákona č. 71/1992 Zb. a bol dôvod vyrubiť žalobcovi poplatok za podané dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu. Ak súdny poplatok zaplatený nebol, súd z toho vyvodil dôsledky predpokladané zákonom o súdnych poplatkoch a dovolacie konanie proti rozsudku odvolacieho súdu zastavil.

K námietke žalobcu týkajúcej sa skutočnosti, že výzva nemá náležitosti v zmysle § 169 ods. 1 O.s.p. súd len poznamenáva, že výzva na zaplatenie súdneho poplatku (ktorá sa vydáva v prípadoch, kedy sa konanie zastaví, ak sa súdny poplatok nezaplatí), nie je uznesením, teda sa na ňu nevzťahujú náležitosti uznesenia v zmysle § 169 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania proti rozsudku odvolacieho súdu bolo rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.